

μεταστρέψῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀγγλικοῦ δημοσίου ἀπὸ τῆς ἐσωτερικῆς εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν, ὥς τοῦτο ἀρκούντως σαφῶς ἐξάγεται ἐκ τῆς δηλώσεως ὅτι ἡ τῆς Ἀγγλίας δύναμις ἐξήρτηται ἐκ τῆς διακρίσεως τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ αἰτήσεων. Ὁ ὑπαινιγμὸς εἶναι εὐνόητος καὶ οὐδενὸς σχεδὸν χρήζει σχολείου.

Οἱ ἐν Αὐστρίᾳ τὴν προσοχὴν αὐτῶν ἐστραμμένῃ ἔχουσιν οὐχὶ τὸσον πρὸς τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ συμβαίνοντα ὅσον εἰς τὰς ἐν ταῖς ἐπιτροπαῖς τῶν ἀντιπροσωπειῶν διεξαγομένας προκαταρκτικὰς ἐργασίας. Μετὰ τὸν κόμητα Καλνόκην, ἀράμενον διπλοῦν θρίαμβον τὸ μὲν διὰ τὰ ἐπὶ τῇ δεκαετηρίδι τῆς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν εἰσόδου αὐτοῦ, ὅπου ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς ἐν Πετροπόλει πρεσβείας εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ βαρῶνου Χαυμέρλε, συγχαρητήρια τῶν τε συναδέλφων καὶ τοῦ ὅλου ἐν γένει εὐρωπαϊκοῦ τύπου, ἐκθειάσαντος τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς εἰρήνης προσπάθειας τοῦ κόμητος, τὸ δὲ ἐπὶ τῇ ἐκθέσει τοῦ κ. Φάλκ, ἐν πᾶσιν ἐπιδοκιμασάσῃ τὰς δηλώσεις καὶ ἐξηγήσεις τοῦ ὑπουργοῦ καὶ ἀναιροῦσῃ οὕτως ἄρδην τὰ περὶ ἀποχωρήσεως αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ἐξουσίας θρυλήματα, τὴν προσοχὴν τῶν ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη συνεκεντρώσε περὶ ἑαυτὸν ὁ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργὸς τῆς μοναρχίας, ὅστις ἐδικαιολόγησε τὴν δαπάνην 1,000.000 φλωρινίων διὰ τὰ ἐν Γαλικίᾳ ὀχυρώματα, καὶ ὁ βαρῶνος Κάλλαϋ, ὅστις σὺν τῷ χαρτοφυλάκῳ τοῦ ὑπουργείου τῶν οἰκονομικῶν ἔχων καὶ τὰ καθήκοντα ἀρμοστοῦ τῶν προσηρτημένων ἐπαρχιῶν ἐπειράθη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἐν ταύταις διοίκησιν τῆς μοναρχίας καὶ νὰ τεκμηριώσῃ ὅτι ἐσφαλμέναί πάνυ τυγχάνουσιν αἱ ἐν Σερβίᾳ διαδιδόμεναι εἰδήσεις περὶ μεγάλου κινήματος μεταναστεύσεως.

Ἐν Ρωσίᾳ ἡ προσοχὴ στρέφεται οὐχὶ τὸσον περὶ τὴν περιοδεῖαν τοῦ κ. Γίερς, παρὰ τὰ ἀναγραφόμενα μυθεύματα, οἷον εἶναι καὶ τὸ ἀναγόμενον εἰς διαπραγματεύσεις ὀνθεν ἐν Φρέμδεσβοργ, ἀποληξάσας εἰς τὴν σύνταξιν πρωτοκόλλου, ὅπερ ὑπογεγραμμένον ἐκόμισεν εἰς Παρισίους ὁ ὑπουργὸς καὶ ὅπερ, ἐπιβάλλον τὴν ἀμοιβαίαν ἐνέργειαν ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, παντὸς ἀπολύει δεσμοῦ τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὅταν τὸ ἕτερον τούτων προβῇ εἰς πόλεμον ἐξ ἰδίας ὅλως πρωτοβουλίας, ὅσον εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῶν λιμωττόντων. Ὑπὲρ τούτων στεντορεῖαν ἔβαλε κραυγὴν οἴκτου ὁ κόμης Τολστόης, ὅστις, σὺν γυναιξὶ καὶ τέκνοις, περιέρχεται τὰ λιμόδλντα μέρη καὶ διοργανοὶ οἰκοτροφεία, οὕτως εἰπεῖν, ὑπὲρ τῶν θυμάτων.

Ἐν Ἰσπανίᾳ ἡ ἐπελθοῦσα ὑπουργικὴ κρίσις ἔληξε διὰ τοῦ σχηματισμοῦ νέου ὑπουργείου ὑπὸ τὴν προεδρείαν καὶ πάλιν τοῦ κ. Κανόβα, ὅστις πράγματι δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ὁ Δεσπότης τῆς Ἰσπανίας.

Ἐκ τῶν τοῦ Αἴμου κρατῶν ἡ μὲν Ἑλλάς, ὑποδεχθεῖσα ἤδη τὸ ἐξ Εὐρώπης ἐπανακάμψαν βασιλικὸν ζεῦγος καὶ τὸν ἡγέτην τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. Τρικούπην, ἀναμένει τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, βραδύνουσαν ἔτι ἐπὶ τῇ ἐλλείψει ἀπαρτίας, ἡ δὲ Σερβία ἀσχολεῖται εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκονομικῶν.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ Νέφ κόσμῳ γεγονότων τὸ σπουδαιότερον εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν ἐν Βραζιλίᾳ διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ δικτάτορος Φονσέκα ὑπὲρ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς δημοκρατίας στρατηγοῦ Φλωριάνου Πειξότο καὶ διὰ τοῦ διορισμοῦ νέου ὑπουργείου, ὅπερ ἀπεφάσισε νὰ συγκαλέσῃ τὸ συνέδριον κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ δεκεμβρίου.

Ο ΜΕΓΑΣ ΒΕΖΙΡΗΣ ΑΧΜΕΤ ΔΖΕΒΒΑΤ ΠΑΣΣΑΣ.

Ἡ Α. Υ. ὁ Μέγας Βεζίρης Ἀχμέτ Δζεββάτ πασσᾶς ἐγεννήθη ἐν Δαμασκῷ τῷ 1850. Ὑῖος ὢν συνταγματάρχου, εἰσῆχθη εἰς τὴν ἐν Κων/πόλει στρατιωτικὴν σχολὴν, εἴτα δὲ εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἤρξατο νὰ καθίσταται γνωστός δι' ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἔργων. Κατὰ τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον ὁ Δζεββάτ πασσᾶς ὑπηρετήσεν ὡς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς ἐν τῷ στρατῷ τοῦ Δουνάβεως, μετὰ τὴν συνομολόγησιν δὲ τῆς εἰρήνης ἀπετέλεσε μέλος τῶν ἐπιτροπῶν, αἷς εἶχεν ἀνατεθῇ ὁ καθορισμὸς τῶν σερβικῶν, ἑλληνικῶν καὶ ρωσικῶν μεθορίων. Τῷ 1884 προαχθεὶς εἰς ὑποστράτηγον καὶ διορισθεὶς πληρεξούσιος ὑπουργὸς ἐν Κεττίγνῃ, ἐπεδείξατο ἐν τῇ τῶν λεπτῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐκπληρώσει ἀξιοσημεῖωτα διπλωματικά πλεονεκτήματα. Τῷ 1886 ἀνεκλήθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, προήχθη εἰς ἀντιστράτηγον καὶ διορίσθη μέλος τοῦ ἀνωτάτου στρατιωτικοῦ συμβουλίου. Προσκηπσάμενος τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀνακτοῦ, ἀπεστάλη εἴτα ὑπ' αὐτοῦ εἰς Κρήτην ἐν δυσχερεστάταις περιστάσεσιν, ὡς ἀνώτερος αὐτόθι ἀρχηγὸς τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατοῦ, ἐν τῇ θέσει δὲ ταύτῃ διατελὼν ἐπέτυχε νὰ συγκεράσῃ τὴν αὐστηρότητα μετὰ ζωηροῦ αἰσθήματος φιλανθρωπίας κατὰ τὴν τῶν ταραχῶν καταστολήν. Τῷ 1890 διεδέξατο τὸν Σακὴρ πασσᾶν ὡς προσωρινὸς γενικὸς διοικητὴς τῆς Κρήτης καὶ μετὰ ζήλου εἰργάζετο πρὸς εἰρηνοποίησιν τῆς νήσου, ὅτε ὁ ἀναξ, καλέσας εἰς Κων/πολιν, διώρισεν αὐτὸν τῇ 22/3 Σεπτεμβρίου 1891 Μέγαν Βεζύρην εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ Κιαμὴλ πασσᾶ. Ὁ Δζεββάτ πασσᾶς φέρει βαθμὸν μουσίρου καὶ εἶναι γαμβρὸς τοῦ Σαβῆτ πασσᾶ. Συνέγραψε δὲ «Γεωγραφίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ κράτους», — «Ἱστορίαν τοῦ ὀθωμανικοῦ στρατοῦ», ἥς μόνος ὁ πρῶτος τόμος ἐδημοσιεύθη, κλπ.

ΟΙ ΤΑΠΗΤΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ.

Γνωστὸν ὅτι ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχαιότητος ἡ ταπιτουργία ἦτο γνωστὴ καὶ ἐξησκεῖτο παρὰ διαφόροις λαοῖς. Πάντες οἱ τὰ τῆς ἀρχαίας τέχνης ἱστορησάντες ἐξέφρασαν τὴν λύπην αὐτῶν ἐπὶ τῷ ὅτι δὲν εἶχον εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν πληρετέρας πληροφορίας περὶ τῶν εἰς τὴν τέχνην ταύτην ἀναγομένων λεπτομερειῶν. Τὸ κυριώτερον ὅμως τῆς ταπιτουργίας κέντρον ὑπῆρξεν ἡ Ἀνατολή· οἱ Ἀσσύριοι καὶ οἱ Βαβυλώνιοι ἐκόσμουσαν τοὺς ναοὺς τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ τὰ τῶν βασιλέων ἀνάκτορα διὰ πλουσίων ἐπιστροφμάτων μεταξοποικίλων τε καὶ χρυσοκεντητῶν καὶ εἰργασμένων διὰ τῆς κερκίδος ἢ τῆς βελόνης. Ἐξ Ἀνατολῆς ἤρουντο πάντων μὲν τῶν χρόνων οἱ Ἕλληνες, οἱ πρὸ τῆς παρακμῆς δὲ Ῥωμαῖοι τὰ πολύτιμα ταῦτα πλεκτά. Παρὰ τῷ Ὀμήρῳ, τῷ Ἡρόδοτῳ καὶ τῷ Φιλοστράτῳ πολυάριθμα παρετηρηθῆσαν χωρία, ἀναγόμενα εἰς τὰ σχεδιάσματα καὶ τὰ ποικίλματα, ἅτινα παρίστων μυθολογικὰς ἢ καὶ ἱστορικὰς σκηνάς. Ὅπως δὲ ποτε οἱ τῆς Ἀνατολῆς τάπητες ἤρξαντο νὰ προσκτῶνται ἰδιαίτερον ἐν Εὐρώπῃ ὑπόληψιν κυρίως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν σταυροφοριῶν· ἡ χρῆσις αὐτῶν ἐγενικεύθη, καὶ ἐκτῶν ναῶν περιῆλθεν εἰς τὰ μέγαρα, καὶ σήμερον δ' ἐτι ἀπαντᾷ ἐν τε ταῖς ἀρχαίαις μνητροπόλεσιν καὶ τοῖς ἀρχαῖοις οἰκίμασι θαυμάσια συλλογαί, εὐρωπαϊκῆς ἀπολαύουσαι φήμης. Οἱ ἥττον τεχνικοὶ, κατασκευαζόμενοι πιθα-

νός ἐν ἀρχῇ κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἀχυροπλέκτων καὶ σχοινοπλέκτων ψιθῶν, ἐξηπλοῦντο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους· οἱ πλεῖστοι ὅμως, ἐλλείψει κεχρωματισμένων χαρτωμάτων, νεωτέραν ὁλως ἀποτελούντων ἐφεύρεσιν, ἐξετείνοντο κατὰ μῆκος τῶν τοίχων ὡς πλούσιον χάρτωμα, λαμπρότατον τὴν ὄψιν καὶ πολυτιμώτατον, ἀπυγρευμένον δὲ εἰς τοὺς μετρίαν κεκτημένους οὐσίαν.

Ἡ ταπνουργία λοιπὸν νέας ἔτυχε κατὰ τὸν μεσαίωνα ἀναπτύξεως· οἱ σμυρναῖκοι τάπντες, πρῶτοι γνωσθέντες, κατέστησαν διάσημοι ἐν Γαλλίᾳ ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ', καὶ πάραυτα ἡ βιομηχανία τοῦ Σαβοννερί (ἦν δ' αὕτη ἡ πρώτη βασιλικὴ ἐν Γαλλίᾳ ταπνουργία, κληθεῖσα Σαβοννερί, διότι ἰδρυθεῖσα ἐν τῷ Λούδρῳ τῷ 1604 μετνήχθη τῷ 1631 εἰς κατάστημα ἐν Σαλλιό, καλούμενον: maison de la Savonnerie) κατεσκεύαζεν αὐτοὺς τοσοῦτον ἐπιτυχῶς, ὥστε τὸ τῶν ἀνατολικῶν ταπήτων ἐμπόριον ὑπέστη ποιάν τινα βλάβην. Οἱ περσικοὶ τάπντες εἰσῆχθησαν αὐτότε βραδύτερον, κατὰ τοὺς ἡμετέρους δὲ μόνον χρόνους κατέστησαν διασημότεροι οἱ τοῦ Καυκάσου τάπντες. Πρὸς σαφῆ διακρίσιν τῶν τριῶν τούτων κατηγοριῶν τῶν ταπήτων ἀπ' ἀλλήλων, δεόν νὰ εἰσδύσῃ τις εἰς αὐτὴν τὴν τοῦ ἐργάτου κατοικίαν, ἅτε ταῖς γυναιξὶν ἀποκλειστικῶς τοῦ ἔργου τούτου ἰδιάζοντος, δεόν νὰ εἰδῇ ἡ εἰς τὰς πενιχρὰς καλύδας τῶν στεπῶν καὶ τῆς ἐρήμου, αἰτινες ἀντικαθίστουν ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις τὰ τῆς Εὐρώπης ἐργαστάσια. Ἡ κατασκευὴ τῶν ταπήτων οὐδέποτε γίνεται ἀπὸ κοινοῦ, ἀποτελεῖ δὲ πάντοτε οἰακὸν ἔργον καὶ κατὰ συνέπειαν ἀνεπίδεκτον περίπου μεταβολῆς τινος, μεταρρυθμίσεως καὶ προόδου.

Ἐν Περσίᾳ ὁ πρὸς ὕφανσιν τῶν ταπήτων ἰσὸς ἀποτελεῖται ἐν γένει ἐκ δύο ξυλίνων κυλινδρικών δοκῶν, καθέτων ἀμφοτέρων καὶ κινουμένων ἐπὶ τοῦ ἄξονος αὐτῶν (Εἰκ. 1). Ἡ δοκὸς 1 στηρι-

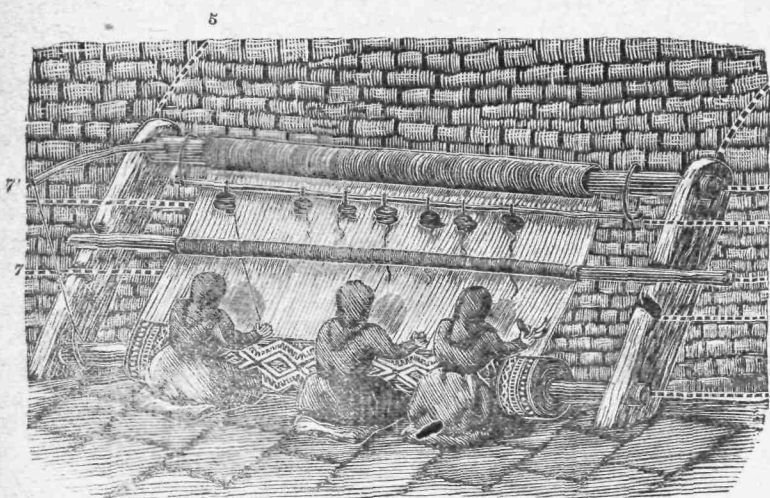
διὰ μέσδον ἄλλων στηριγμάτων. Τέλος οἱ ἀριθ. 7 7' δεικνύουσι διπλὴν σειρὰν νημάτων, τῆς κατωτέρας σειρᾶς τῶν νημάτων ἀποκρυπτομένης ὑπὸ τῆς ἄλλης.

Αἱ δύο σειραὶ, παραλλήλως κείμεναι ἡ μὲν πρὸ τῆς δέ, περιλαμβάνουσιν ἀκριβῶς τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν νημάτων, ἡ δὲ τὰς δύο σειρὰς χωρίζουσα ἀπόστασις εἶναι ἐνὸς περίπου ἑκατοστομέτρου. Τὸ εὖρος τοῦ τάπντος ἐξαρτᾶται φυσικῶς ἐκ τοῦ πλάτους, ὅπερ ἔχουσιν αἱ τῶν νημάτων σειραὶ, ἡ ἐκ τοῦ μήκους. τῶν δοκῶν 1 καὶ 4. Τοιαύτη περίπου ἡ κατασκευὴ τοῦ τελειοτέρου τῆς ταπνουργίας μηχανήματος, τοῦ ἰστού.

Τὰ νομαδικὰ ἑθῆλα, ἅτινα πλανῶνται ἐν Μουγάρ, Φάρος καὶ ἄλλαις ἐπαρχίαις, χρησιμοποιοῦσιν ἀπλούστατα δύο ζυγοὺς (traverses), παραλλήλως ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τεθειμένους καὶ τρηομένους ἐν αὐτῷ διὰ πασσάλων. Ὅταν τὸ νομαδικὸν ἑθλὸν ἄρχηται τῆς ὁδοπορίας, ἀποσύρονται οἱ πασσάλοι, αἱ διπλαῖ τῶν νημάτων σειραὶ προσεκτικῶς τυλίσσονται περὶ τοὺς ζυγοὺς καὶ οἱ τελευταῖοι οὗτοι φορτίζονται ἐπὶ τῶν ἡμιόνων, ἐκ νέου στερεοῦμενοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κατὰ τὸν προδεχθῆ καταυλισμόν. Ἐν τῷ Καυκάσῳ ἡ διάταξις διαφέρει ἐν γένει τῆς ἐν Περσίᾳ χρησιμοποιομένης, ποικίλλουσα ἔτι καὶ καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν· οὕτως ἐν Καραβάγ τὸ μῆκος τοῦ ὕφαντικοῦ ἰστού δὲν εἶναι ὁρισμένον, τὸ πλάτος ὅμως οὐδέποτε ὑπερβαίνει τὰ 2.50 μέτρα, ἐν Σερβίᾳ καὶ τὸ μῆκος εἶναι ὁρισμένον· ἐν Καζάκ οἱ τάπντες ἔχουσι σχῆμα τετραγώνον καὶ ἐξ αὐτῆς καὶ μόνης τῆς ιδιότητος διακρίνονται τῶν ὁμοίων ταπήτων τοῦ Καραβάγ. Ἐν Ἀφγανίᾳ καὶ Βελουχιστάν αἱ διαστάσεις μεγάλως ποικίλλουσι, ἀλλ' ἐν Βελουχιστάν ἰδίᾳ ἡ τοῦ μήκους πρὸς τὸ πλάτος ἀναλογία εἶναι ὁ σταθερά, τοῦ μήκους ἄλλως μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ 3—3 1/2 μέτρα καὶ τοῦ πλάτους τὰ 2—2 1/2 μέτρα.

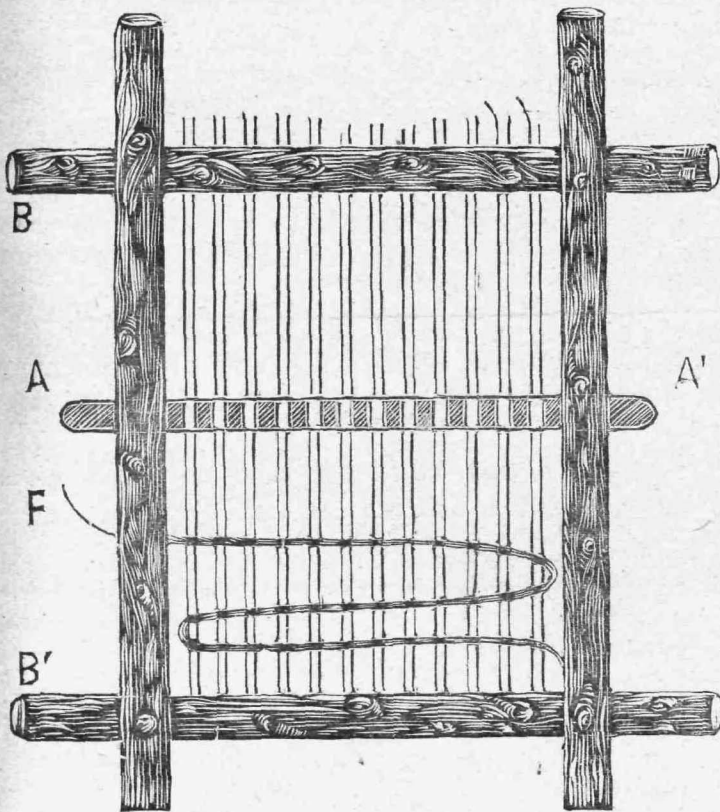
Πρὸς τί ὅμως ἡ ποικιλία αὕτη; διατὶ τὸ πλάτος νὰ μὴ ὑπερβαίῃ ἐν Καραβάγ τὰ 2 1/2 μέτρα τὸ δὲ μῆκος νὰ μὴ ᾔῃ ἐν Βελουχιστάν ἀνώτερον τῶν 3 1/2 μέτρων; Οἱ ἐν Ἀνατολῇ δίδουσι τὴν καλλιτέραν καὶ ἀπλουδέραν ἀπάντησιν εἰς τὰς ἐρωτήσεις ταύτας· τοιαύτη, λέγουσιν, ἐπεκράτησε παράδοσις, τοιαύτη ἡ συνήθεια, τοιοῦτο τὸ ἔθος, ὅπερ μετεδόθη ἀπὸ τῶν μητέρων εἰς τὰς θυγατέρας ἀπὸ αἰῶνων εἰς αἰῶνας· ἐν Καζάκ ἐπικρατεῖ συνήθεια νὰ κατασκευάζωνται οἱ τάπντες τετραγωνικοὶ, μακροὶ δὲ ὀρθογώνιοι ἐν Καραβάγ· τοῦτο δὲ γίνεται οὕτω, διότι οὕτω πρὸ ἡμῶν ἐγένετο, δὲν θὰ μεταβληθῇ δὲ κατόπιν ἡμῶν. Ἰδοὺ ἡ ὅλη ἀπάντησις. Ἀδίκως οἱ ἐν τῇ Δύσει καταφέρονται κατὰ τοῦ ἐπὶ τῆς συνήθειας βαδίζοντος καὶ πεισματωδῶς συντηρητικοῦ πνεύματος τῶν χωρικῶν τῆς Ἰταλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰσπανίας· ἡ συνήθεια εἶναι οὐσιωδῶς ἀνατολική, ἀρχεὶ δὲ καὶ βασιλεῦει ἐν Ἀσίᾳ· οὐδεμία ἀνατολὴ κατ' ὁρθὴν καὶ τίς οἶδεν ἂν θὰ κατορθώσῃ ποτὲ νὰ κλονίσῃ τὸ κράτος αὐτῆς. Ὅπως δὲ ἐν Μικρασίᾳ, τῇ σταθερωτέρας ἐχούσῃ μετὰ τῆς Εὐρώπης σχέσεις, ἤρξατο ἡ κατασκευὴ ταπήτων πασῶν τῶν διαστάσεων· ὁ τρόπος ὅμως τῆς ὑφῆς οὐδαμῶς διαφέρει τοῦ ἐν Καυκάσῳ καὶ Περσίᾳ χρησιμοποιομένου συστήματος. Ἡ ἐτησία ἐξαγωγή ταπήτων τῆς Μικρασίας, τῶν λεγομένων ταπήτων τῆς Σμύρνης, ἀνέρχεται κατὰ τὰς στατιστικὰς εἰς 250 ἢ 300,000 περίπου τετραγωνικῶν μέτρων.

Μετὰ τὴν γενικὴν περιγραφὴν τοῦ ὕφαντικοῦ μηχανήματος παρατιθέμεθα ἥδη καὶ τὰ κατωτέρω πρὸς παροχὴν ἰδέας τινος τοῦ τρόπου τῆς ὕφαντικῆς. Τὰ ἐργαλεῖα ἡ ὄργανά εἰσιν ἀπλούστατα: σιδεροῦν κτένιον, χονδροειδὲς μαχαίριον, ραβδίον, εἶδος σφυρίου καλουμένου **τοκμάκ** καὶ μία ψαλὶς· ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τὴν ὅλην τελεῖ ἐργασίαν εἶναι ἡ τῆς ἐργατίδος χεὶρ, ἡ ἀντικαθίστῶσα τὴν κερκίδα καὶ πάντα τὰ ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἀσχηματιστοῖς τῶν ἐργαστῶν χρησιμοποιούμενα ὄργανα. Τῶν νημάτων κανονικῶς τεταγμένων, ἡ ἐργατίς λαμβάνει τὰ πρῶτα ἐξ αὐτῶν ἐκάστης σειρᾶς, κείμενα εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς ἑκατοστοῦ τοῦ μέτρου ἀπ' ἀλλήλων, καὶ συνδέει αὐτὰ διὰ μαλλίνου νήματος, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποτελεσθῇ δύναμις (κόμβος)· τῶν δύο πρώτων νημάτων ἅπαξ συνδεθέντων, συνδέονται εἴτα ὁμοιοτρόπως τὰ δύο δεύτερα, εἴτα τὰ δύο τρίτα καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, οὕτως ὥστε ἐν τέλει αἱ δύο σειραὶ συννεοῦνται νῆμα πρὸς νῆμα. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐπεταί ὅτι τὸ ὕφαινον συνίσταται εἰς τὸ συνδέειν ἀνὰ δύο τὰ νήματα ἐκάστης σειρᾶς διὰ συναμμάτων ἐν τῇ αὐτῇ εὐρίσκομένων γραμμῇ. Τὸ μαλλίνον νῆμα, ὅπερ χρησιμεύει εἰς τὸ

ζομένη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἢ, ὡς ἐν τῇ εἰκόνι φέρεται, εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἀπόστασιν, ἐπὶ δύο παραλλήλων στηριγμάτων 5 5', φέρεται περὶ αὐτὴν τετυλιγμένα μακρὰ παράλληλα νήματα, ὧν τὰ ἄλλα ἄκρα συνάπτονται μετὰ τῆς κατωτέρας δοκοῦ 4. Ἡ ἐργασία ἄρχεται ἐκ τῶν κάτω, ὁ δὲ τάπης, ἐφ' ὅσον κατασκευάζεται, τυλίσσεται βαθμίδων ἐπὶ τῆς δοκοῦ 4. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω πρὸδῳ ἀποβαίνει ὅτι ἂν ἡ ποσότης τῶν ἐν τῇ δοκῷ 1 περιτετυλιγμένων νημάτων εἶναι ἐπαρκής, οἱ τάπντες δύναται νὰ ἔχωσιν ἱκανὸν μῆκος. Ἐν τῇ σιδηρᾷ ράβδῳ 2, κρεμασμένη ἀπὸ σχοινίων, ὑπάρχουσι προσδεδεμένοι ἀγαθίδες (κουβάρια) νημάτων προδιτῶν ταῖς ἐργατίδ· ἡ σιδηρὰ αὕτη δοκὸς κρέματα ἐνίοτε ἀπὸ τῆς ὀροφῆς. Ἡ ὑπ' ἀριθ. 3 δοκὸς, κειμένη ἐν τῷ μέσῳ σχεδὸν τοῦ τμήματος τῶν ἀνεπτυγμένων νημάτων, χρησιμεύει εἰς τὸ νὰ τηρῇ κανονικὴν τὴν θέσιν αὐτῶν· συμβαίνει μάλιστα ἡ ἐργατίς νὰ χρησιμοποιοῖ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν ἑτέραν ράβδον ὁμοίαν, τιθεμένην ἐν τῇ ἐντομῇ 6, μὴ ὑπάρχουσαν δὲ ἐν τῇ παρατιθεμένῃ εἰκόνι, ὡς καὶ ραβδίον πολλὰ μικρότερον, ὅπερ ἡ ἐργατίς εἰσάγει μεταξὺ τῶν δεσμιδῶν ἀκριβῶς ἐν τῷ τμήματι, ἐν ᾧ ἐργάζεται. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἐνστάσις τῶν νημάτων αὐξάνεται καὶ τὸ ἔργον ἔτι μᾶλλον διευκολύνεται. Τὰ ὑπὸ τοὺς ἀριθ. 5 5' στηρίγματα, ὧν τὸ μῆκος λίαν ποικίλλει, ἐνίοτε μὲν προσκλίνουσι πρὸς τὸν τοίχον (ὡς ἐν τῇ εἰκόνι παρίσταται), ἐνίοτε δὲ προσαρμόζονται καθέτως

συνδέσθαι τὰ νήματα, εἴτε κρέματα ἀπὸ τῆς ὀροφῆς εἴτε ἀναρτῶνται ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἰστού ἐν ἀγαθῇ ποικίλῳ χρωμάτων. (Εἰκ. 1, ἀρ. 2). "Ὅταν περατωθῇ ἡ πρώτη γραμμὴ, πιέζουσι τὰ δυνάμματα διὰ τοῦ διηροῦ κτενίου, ὥστε εὐθεῖα νὰ καταστῇ ἡ τῶν συναμμάτων γραμμὴ (εἰκ. 1, ἡ πρὸς δεξιὰν ἐργάτις), εἴτα δὲ εἰσάγουσι μεταξὺ τῶν δύο σειρῶν καθ' ὅλον τὸ πλάτος μάλλινον νῆμα συνθεστέρον λευκοῦ χρώματος καὶ συμπιέζουσιν αὐτὸ πρὸς τὴν γραμμὴν τῶν συναμμάτων διὰ τοῦ διηροῦ κτενίου. Εἴτα καταρτίζουσι δευτέραν σειρὰν συναμμάτων, ἀρχῆς γινόμενης ἀπὸ τοῦ μέρους, ἐν ᾧ ἔλκεν ἡ πρώτη, εἴτα συμπιέζουσιν πάλιν τὰ δυνάμματα ταῦτα, εἰσάγουσι μεταξὺ τῶν δύο σειρῶν τὴν συνέχειαν τοῦ λευκοῦ μαλλίνου νήματος, ὅπερ ἔστι ἐκρησιμοποιήθη, συμπιέζουσιν τὸ λευκὸν τοῦτο νῆμα πρὸς τὰ δυνάμματα καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡ εἰκὼν 2 παρίστησι μικρὸν ἰστόν διὰ τάπντας ὠρισμένων διαστάσεων· αἱ δύο δοκοὶ Β Β' εἰσὶν ἀκίνητοι. Τὰ δυνάμματα καὶ τὸ λευκὸν μάλλινον νῆμα F παρίστανται λίαν ἡραιωμένα· ἐν τῷ πραγματικῷ ὅμως τάπντι εἶναι τόσον συμπεπιεσμένα ταῦτα, ὥστε σπανίως διακρίνονται· ἡ δοκὸς Α Α' παρίστησι τὴν πρὸς ἔντασιν τῶν νημάτων χρησιμοποιοιμένην τέλος τὰ δυνάμματα φέρουσι διάφορα χρώματα, ἀναλόγως τοῦ σχεδίου, ὅπερ θὰ ἐκτελεσθῇ.

Τὸ λευκὸν μάλλινον νῆμα ἀποτελεῖ, ὡς ἐκ τῶν προηγουμένων ἐξάγεται, τὴν **κρόκην** τοῦ τάπντος καὶ παρακωλύει διὰ τῆς αὐτοῦ ὑπάρξεως αὐτοῦ τὸν ἀποχωρισμὸν τῶν γραμμῶν τῶν συναμμάτων κατὰ μῆκος τῶν νημάτων. Πράγματι τὰ δυνάμματα εἰσὶν ὅλως ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων, καθόσον τὸ νῆμα, δι' οὗ κατασκευάζονται ταῦτα, κόπτεται μετὰ τὸν τῶν συναμμάτων σχηματισμὸν. Κατὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ τάπντος ἀποκόπτονται διὰ τῆς ψαλίδος πάντα τὰ πλεονάζοντα νήματα. Οἱ τῶν ἄκρων κροσσοὶ ἀποτελοῦσι τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν ἀρχικῶν σειρῶν, ὅπερ συνδέει τοὺς στήμονας μετὰ τῶν δύο δοκῶν τοῦ ἰστού.

Ἦδη δύναται τις νὰ σχηματίσῃ ἰδέαν τῆς κολοσσιαίας καὶ μονοτόνου ἐργασίας, ἣν ἀπαιτεῖ ἡ ὑφαντικὴ τάπντος καὶ ὁ καταρτισμὸς τῶν ἑκατομμυρίων ἐκείνων συναμμάτων, ἅπερ διὰ τῆς χειρὸς κατασκευάζονται. Ἀληθὲς περίεργον εἶναι νὰ παρατηρῇ τις τὴν δεξιότητα καὶ τὴν ταχύτητα, μεθ' ὧν αἱ ἐργάτιδες ἐκτελοῦσι τὸ ἔργον αὐτῶν. Αὐτόπται θεαταὶ διηγοῦνται ὅτι ἐν αὐτῶν τόσον ἐξοικειωμένοι ἦσαν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας πρὸς τὸ ἔργον αὐτῶν, ὥστε οἱ δάκτυλοι αὐτῶν εἰσέβαινον μόλις ἐφαπτόμενοι τῶν σειρῶν τῶν στήμονων· δυνάμεθα δὲ νὰ πιστεύσωμεν

ὅτι καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Ἀνατολῇ ἡ γυναικεία ἡλικία τέρπει ἅμα καὶ διευκολύνει κατὰ τι τὸ ἔργον· τὰ ἦθη εἰσὶ διάφορα καὶ μεταλλάσσονται ἀναλόγως τῶν κλιμάτων· δύναται τις ὅμως νὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ φύσις δὲν ἐπικρατεῖ καὶ ὅτι οἱ ἄνθρωποι καὶ ἰδίαι αἱ γυναῖκες δὲν εἶναι πανταχοῦ οἱ αὐτοὶ κατὰ βάθος;

Εὐχερὲς νὰ ἐξηγήσῃ τις, ἀνεξαρτήτως παντὸς ὑφαντικοῦ ὄργανου, τὰς διαφορὰς τῶν ποιότητων, αἵτινες διακρίνουσι τοὺς διαφόρων προελεύσεων τάπντας. Καίτοι πρῶτον τὸ ὑλικὸν δὲν εἶναι πανταχοῦ τὸ αὐτό· ἐν Περσίᾳ καὶ ἰδίᾳ ἐν Χορασάν καὶ ἐν Φεραχάν χρησιμοποιοῦσι διὰ μὲν τοὺς διπλοῦς στήμονας τὸν βάμβακα, δι' ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ τὸ ἔριον· ἐν τῷ Καυκάσῳ καὶ τῇ Μικρῇ Ἀσίᾳ, ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν Χαμαδάν, Φάρς, Σιράζ καὶ Κουρδιστάν, χρησιμοποιοῦται ἀποκλειστικῶς ἔριον. Διὰ τὴν αὐτὴν διαφορὰ ἐν ταῖς περι τοῦ εἶδος τῆς ὕλης συνθεταῖς; Καὶ ἐνταῦθα ἐπικρατεῖ ἡ παράδοσις. Ἐν Ἀφγανίᾳ οἱ στήμονες ἀποτελοῦνται ἐκ τριχῶν αἰγός, τὰ δὲ λοιπὰ ἐξ ἔριου· ἐν Τουρκεστάν καὶ τὰ τρία εἶδη εἶναι ἐκ καθαροῦ ἔριου· εἰσὶ δὲ ταῦτα τὸ **ζουμούδ**, τὸ **τεκέ**, σπανίως ἐξαγόμενον, καὶ τὸ **μερδῆ** διασημότερον ἐν Εὐρώπῃ. Οἱ τάπντες τοῦ Τουρκεστάν, γνωστοὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα τάπντες τῆς Βουχάρας ἢ τῆς Χίδας, ἀνήκουσιν εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κυρίως λεγομένων βελουδίνων τάπντων· ἡ κατασκευὴ αὐτῶν εἶναι λίαν ἐπιμελεμένη, τὸ δὲ ὕψος λεπτότατον. Οὗτοι θαυμασίως ὁρμίζουσι δι' ἐπιπλοστρώσεις, δι' ἐπικαλύμματα ἑδρῶν καὶ δι' ἐπίστρωσιν κλίσας. Κατὰ τὸν χορὸν τοῦ Μουχταῖδ ἐπὶ τῇ εἰς Τιφλίδα μεταβάσει τοῦ Τάρου, οἱ οὕτω χρησιμοποιοιθέντες τάπντες ἦσαν κεκοσμημένοι διὰ μωσαϊκῶν ποικιλιῶν τῆς Περσίας, ἅτινα παρεῖχον αὐτοῖς ἰδιάζουσιν ὅλως λάμπριν, πλήρη πλούτου καὶ πρωτοτυπίας. Ἐν Βελουχιστάν χρησιμοποιοῦται ἔριον ἐνίοτε δὲ καὶ βάμβαξ· τρίχες καμήλου χρησιμοποιοῦνται ἐν τισὶ τμήμασι τοῦ Καραδάγ καὶ τῆς Περσίας πρὸς κατασκευὴν ὠραίων τάπντων στερεωτάτων.

Οἱ μάλλινοι τάπντες εἰσι προφανῶς προτιμότεροι τῶν βαμβακίνων καὶ τῶν ἐκ τριχῶν αἰγός ἢ καμήλου κατασκευαζομένων. Οἱ πρῶτοί εἰσι πάντοτε στερεώτεροι, οἱ δὲ περσικοὶ ὠραιότεροι καὶ συχνάκις λεπτότεροι τῶν ἄλλων δὲν δύναται νὰ διατηρηθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον, ὅσον οἱ τοῦ Καυκάσου καὶ τῆς Μικρῆς Ἀσίας. Ἀφ' ἑτέρου ὅμως καὶ οἱ βαμβακεροὶ προτιμῶνται τῶν ἐκ τριχῶν αἰγός. Ἡ ποιότης τῶν μαλλίνων τάπντων ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ποιότητος τοῦ χρησιμοποιοιμένου ἔριου καὶ τῆς προσοχῆς μεθ' ἧς τελοῦνται τὰ δυνάμματα· οἱ λεπτότεροι τάπντες τοῦ Καυκάσου, κατασκευαζόμενοι δι' ἀπαλωτάτου ἔριου ἀρνίων, εἰσὶν ἐπίσης καὶ μαλακώτεροι· οἱ περσικοὶ τάπντες τοῦναντίον εἰσὶ δύσκαμπτοι καὶ τραχεῖς, χωρὶς ὅμως νὰ ἦναι καὶ στερεώτεροι, ἔνεκα τοῦ ἐν αὐτοῖς χρησιμοποιοιμένου βάμβακος.

Ὅταν περατωθῇ ἡ ὑφαντικὴ, περικόπτεται ἡ δαδεῖα ἐπιφάνεια τῶν τάπντων, τὰ δὲ περικόμματα τοῦ μαλλίνου, ἅτινα ἐκ τῆς τοιαύτης καθαρίδεως προέρχονται, μεταστρέφονται συχνάκις εἰς νήματα, ἵνα χρησιμοποιοιθῶσιν ἐκ νέου· οἱ ἐκ τούτων ὅμως κατασκευαζόμενοι τάπντες εἰσι καὶ οἱ ἥκιστα στερεοὶ καὶ οἱ ταχύτερον ἀποβάλλοντες τὸ χρῶμα αὐτῶν.

Οὕτως, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, ἡ κατασκευὴ τῶν τάπντων συντελεῖται κατ' οἶκον ὑφ' ἐκάστην σκηνήν· ἡ ἐργάτις ἀγοράζει ἀποκλειστικῶς τὰ ὑφαντικὰ αὐτῆς ὄργανα, ἅτινα ὡς γνωστὸν, εἶναι ἥκιστα πολυπλόκα· καὶ αὐτὸ τὸ ἔριον παρέχεται ὑπὸ τῶν ποιμνίων, περὶ ὧν φροντίζουσιν οἱ ἄνδρες, ἐνῶ αἱ γυναῖκες ἐνασχολοῦνται ἀποκλειστικῶς ἐν τῇ ὑφαντικῇ· τὰ πρὸς βαφὴν χρησιμεύοντα φυτὰ συλλέγονται ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς ἐρήμου. Μετὰ τὴν τῶν ποιμνίων κουράν, τὸ ἔριον πλύνεται ἀθρόως, στεγνοῦται καὶ νηματοποιεῖται· τότε δὲ μόνον βάφεται. Ἡ βαφικὴ, ἐξασκούμενη ἐν Ἀσίᾳ ἀπὸ τῆς ἀπωτάτης ἀρχαιότητος, ἐλαχίστας ἐποιήσατο προόδους· αἱ λεπτομέρειαι αὐτῆς εἰσι πάντοτε πολλαὶ καὶ κομιαστικά, ἀλλ' ἡ ἀποκλειστικὴ χρῆσις φυτικῶν χρωμάτων, τόσον ποικίλων καὶ τόσον λαμπρῶν, οἷα τὰ χρώματα τῆς ἰνδικῆς ἰσάτιδος, οὐδέποτε διακυβεύει τὴν τῶν τάπντων στερεότητα. Ὁ Σάχης τῆς Περσίας καθ' ὁλοκλήριον παρεκάλυψε τὴν εἰσαγωγὴν χημικῶν βαφικῶν οὐσιῶν, ὧν ἡ κατ' αὐξοῦσας πάντοτε ποσότητος εἰσαγωγὴ ἡπείλει ν' ἀπαστερῇ τοὺς περσικοὺς τάπντας τὴν ἀρχαίαν αὐτῶν φήμην· οἱ τάπντες ἐξήθειροντο ταχύτερον, τὰ δὲ χρώματα παρήλλαδον δὲν τῷ χρόνῳ

ὑπὸ τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπήρειαν τοῦ φωτός. Φυσικῶς νέος νόμος ἔδχεν ὡς ἀποτέλεσμα νέον λαθρεμπόριον.

Τὰ φυσικὰ χρώματα, ἅπερ χρησιμοποιοῦνται ἐν τῇ τῶν ταπῆτων κατασκευῇ, εἰδὶ τὸ ἐρυθρόδανον, τὸ ξύλον τῆς γλυκυρρίζης, ἡ κικίς, οἱ κίτρινοι κόκκοι, ὁ ἰνδόκοκκος (κιρμίς), τὸ ἰνδικόν, φύλλα τινὰ καὶ τέλος ὁ φλοιὸς καρπῶν τινῶν.

Ἡ παράδοσις, ἥτις ἐπιβάλλει ἐν ἐκάστη χώρᾳ τὴν ἀποδοχὴν τῶν διαστάσεων καὶ τὴν χρῆσιν προσδιορισμένων πρώτων ὑλῶν, διατηρεῖ πρὸς τοῦτοις ἐν ἐκάστῳ χωρίῳ τὸ σταθερὸς ὁμοειδὲς τῶν σχεδίων. Ἡ ἐργάτις, ἀπ' αὐτῆς τῆς νεαρᾶς αὐτῆς ἡλικίας, ἐν μόνον εἶδε σχεδίον καὶ αὐτὸ μόνον ἀναπαράγει. Οὕτως ὁ τύπος τοῦ σχεδίου ἀρκεῖ πάντοτε σχεδὸν εἰς τὸ νὰ ὑποδείξῃ ἀκριβῶς τὴν τοῦ τάπητος προέλευσιν. Ἐν Κίτλα π. χ., ἐν Ἀπχερών, οἱ τάπητες παριστᾶσι φοίνικας· ἐν Δζεβραϊλῇ ἐν τῷ Καραβάγ ὀρθογώνια σχήματα καταρτίζονται ἐπὶ κυανοῦ ἐδάφους, ἐν Μολλᾷ Κενδῇ τοῦ Σερβάν κατασκευάζονται τάπητες ποικίλων σχεδίων, κεκοσμημένων ὅμως πάντοτε δι' ἀστέρων ἐπὶ κυανοῦ ἢ κίτρινου ἐδάφους. Δυνατὸν πρὸς τοῦτοις ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν διαφθόρων σχεδίων ν' ἀνεύρῃ τις τὸν ἀριθμὸν τῶν χωρίων, ἐξ ὧν προέρχεται ὁρισμένος τις τάπης· σπανίως ἀπαντᾷ δύο σχέδια ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ χωρίῳ. Τέλος τὰ παράδοξα καὶ ἀνευ ἀρμονίας σχέδια, ἅτινα ἔστιν ὅτε ἀπαντᾷσιν, εἰσὶν ἐργα ἐργατῶν παρεκκλινουσῶν μὲν τῆς παραδόσεως, ἀδυνατουσῶν δὲ ν' ἀντικαταστήσωσιν αὐτὴν δι' ἰδίας αὐτῶν ἐφευρέσεως, εἰς τρόπον ὥστε ἐν γένει προτιμότερον εἶναι ἴσως αἱ παραδόσεις ν' ἀναχαιτίζωσι πᾶσαν ἀτομικὴν πρωτοβουλίαν. Καὶ ἀληθὲς μὲν ὅτι ἡ τῆς ἐργατῆδος εὐψυχία ἀποκοιμίζεται κατὰ γράμμα ἐν τῷ ὁμοειδεῖ καὶ μονοτόνῳ αὐτῆς ἔργῳ, τοῦλάχιστον ὅμως ὁ τάπης ἀποβαίνει ἀνάξιος πάσης μομφῆς.

Κατὰ τὰς ὑπὸ περινητοῦ τινὸς ληθθείας πληροφορίας ὁ Καύκασος, τὸ Τουρκεστάν, τὸ Βελουχιστάν καὶ ἡ Ἀφγανία ἐξάγουσι κατ' ἔτος 220,000 ταπήτων, ὧν τὰς 120,000 διὰ Κωνσταντινουπόλεως, τὰς δὲ λοιπὰς, κατωτέρας ἐν γένει ποιότητος, δι' Ἀστραχάν καὶ Ὀδησσοῦ. Παρατηρητέον ὅτι ἐν τῷ ἐπὶ τὰδε Καυκάσῳ, ἅτοι ἐν Βατούμ, Ποτί, Κουταχιδίῳ καὶ Τιφλίδι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες ἐργάζονται ἐν τῇ γεωργίᾳ καὶ δὲν κατασκευάζουσι σχεδὸν τάπητας· ἡ ταπηνουργία ἰδιάζει ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρὰ τοῖς νομάδι ποιμέσιν· ἀληθὲς εἰπεῖν ἡ ταπηνουργία ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστον μέρος τοῦ βουκολικοῦ βίου, τοῦ μόνου δυνατοῦ ἐν ταῖς ἐρήμοις τῆς Περσίας καὶ Μικρᾶς Ἀσίας.

Οἱ τῆς Ἀνατολῆς τάπητες, ἡ φήμῃ τῶν ὁποίων ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν αὐξάνει καὶ οἵτινες τὸν ἐπιτυχέστερον διεξάγουσι συναγωνισμόν πρὸς τοὺς τάπητας τῆς δυτικῆς βιομηχανίας, παριστᾶσι κάλλιστα τὰς ἐμπνεύσεις τοῦ ἀνατολικοῦ πνεύματος διὰ τοῦ ἀλλοκότου τῶν σχεδίων καὶ τοῦ πρωτοτύπου συνδυασμοῦ τῶν χρωμάτων. Ἐν τῇ χώρᾳ τῆς καταγωγῆς αὐτῶν καθημερινῆς εἰσι χρήσεως καὶ φαίνονται, ὡς ὁ ἀραβικὸς ἵππος, ἀπολαύοντες τῆς εὐνοίας τοῦ κυρίου καὶ συνδεδεμένοι μετ' αὐτοῦ δι' ἀρρήκτου δεσμοῦ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον περικαλύπτει τὴν τῆς ἐγγάμου προῖκα εἶναι τάπης, εἰς ἡν περιδύονται, φέρων πάντα τὰ χρώματα τοῦ οὐρανοῦ τὸξον· τάπης ἐπίσης ῥίπτεται ἐπὶ τῶν θεωνέων πρὶν ἢ διὰ χοῶς οἱ νεκροὶ αὐτῶν καλυφθῶσιν· ἐπὶ τάπητος πρὸς τοῦτοις οἱ πιστοὶ προσεύχονται τὴν πρῶταν καὶ τὴν ἐσπεραν πρὸς τὸν θεὸν αὐτῶν. Ὁ Ἀνατολίτης δὲν ταξιδεῖται ἀνευ τοῦ **σεδ-ζαδὲ** αὐτοῦ (μικροῦ τάπητος), αἱ δὲ Ὀθωμανίδες ἄγουσιν αὐτὸν διὰ τῶν θεραπόντων μετ' ἑαυτῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς. Πάντες οἱ διατρέξαντες τοὺς περιπάτους καὶ τοὺς δημόσιους κήπους τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναμνησκονται τῶν ἀπειραθμίων **χανούμ**, ὁμοίων πρὸς νηρηίδας, αἵτινες ἐξαπλοῦνται ἐπὶ τῶν ταπήτων αὐτῶν καὶ ὧν αἱ ἀπαστράπτουσαι στολαὶ ἀνταυγάζουσιν, ὡς τόσα κάτοπρα, τὰς πυροειδεῖς ἀκτῖνας τοῦ δύνοντος ἡλίου. Καὶ ἰδοὺ ὅτι καὶ οἱ τῆς Δύσεως κάτοικοι ἐν τῷ μέρει ἀγοράζουσιν τοὺς ἀνατολικοὺς τάπητας πρὸς κάλυψιν τῶν ἐπιπλῶν καὶ ἀντικατάστασιν τῶν ἐγχεσίων αὐτῶν ἐπικαλυμμάτων.

Γινώσκουσιν ἄρα γε ὅτι οἱ τῆς ἐρήμου τάπητες μερίζονα προσκτῶνται ἀξίαν παλαιούμενοι, ὡς οἱ οἶνοι τῆς Βουργουνδίας καὶ τῶν Βορδιγάλων· τοῦλάχιστον ὁκτὼ ἢ δέκα ἔτη χρήσεως ἀπαιτοῦνται ὥστε τάπης τις ἀρμοδίως νὰ χρησιμοποιοῖται καὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν τῆς ἀξίας αὐτοῦ· κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο δέον νὰ σαρόνται καὶ νὰ ἐκκονίζηται καθ' ἡμέραν

ὥστε νὰ καταστῇ εὐκαμπτος, νὰ πλύνεται δι' ἄφθονον ὕδατος δις ἢ τρίς τοῦ ἔτους ἢν' ἀποσβεσθῶσιν ὀλίγον τὰ χρώματα καὶ ἀρμονικῶς ὁμοῦ συγχωνευθῶσι· τάπης, τοιαύτης τυγχάνων ἐπιμελημένης διατηρήσεως, πωλεῖται ἀκριβέστατα, ἀλλ' ὅποιαδήποτε κἂν ἦναι ἡ τιμὴ αὐτοῦ, τὸ ἔργον οὐδέποτε πληρωθῆσεται κατ' ἀξίαν· ἄλλως ἡ ἐργασία μόλις ὑπ' ὅψιν λαμβάνεται ἐν Ἀνατολῇ. Δὲν πρέπει ν' ἀποκρυβῇ ὅμως καὶ τὸ ὅτι καὶ τεχνητὴ τελεῖται παλαιώσις τῶν ταπήτων, ἐκτιθεμένων πρὸς τοῦτο εἰς τὴν ἐπ' αὐτῶν ἐπενέργειαν τοῦ καπνοῦ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καπνοδόχῳ· τὰ χρώματα συγχωνεύονται τάχιστα· ὁπωσδήποτε ὅμως ὁ τάπης λαμβάνει παράδοξόν τινα καὶ ἀλλόκοτον ὕψιν, ἢν εὐχερῶς οἱ πεπειραμένοι ἀναγνωρίζουσιν.

Κατὰ τὰς εἰς Μικρὰν Ἀσίαν καὶ εἰς Μουγὰν ἐκδρομὰς αὐτοῦ εἰς τῶν περινητῶν ἐποιήσατο πολλὰς ἐρεῦνας περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν χρησιμοποιοιμένων σχεδίων· ὁ περινητὴς οὗτος ἐκτίθησιν ὅτι χωρὶς νὰ εἰσέλθῃ ποδῶς εἰς λεπτομερείας δύναται, λέγει, νὰ διαβεβαιώσῃ ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτῇ εἶναι θρησκευτικὴ. Ἐν τοῖς πλείστοις τῶν ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τόπου παρατηρηθέντων ταπήτων καὶ τῶν ἐν τῇ συλλογῇ αὐτοῦ συμπεριληφθέντων, ἡ ἐργάτις ἀναπαρίγαγεν εἴτε τὰ σχέδια αὐτὰ τῶν διὰ τὸ **ναμάζιον** προωρισμένων ταπήτων, εἴτε ἄλλα ἀνάλογα καὶ προσομοιάζοντα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πρὸς τὰ ἀρχικὰ σχέδια. Γνωστὸν ὅτι ἐν τοῖς **ναμαζῖ** (τάπητι χρησιμοποιοιμένοις ἐν ταῖς προσευχαῖς) τὰ σχέδια δημιουργοῦσι τὸν τόπον, ἐφ' οὗ θὰ τεθῶσι τὰ γόνατα τοῦ προσευχομένου, αἱ κνήμαι καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ. Προσθετέον ὅτι ὁ λέων συχνάκις ἀπεικονίζεται ἐπὶ τῶν ταπήτων τῆς Περσίας, ὡς ὁ ἄγριος τράχος ἐν τοῖς τάπησι τοῦ Μουγὰν, τοῦ Καραβάγ καὶ τοῦ Καυκάσου ἐν γένει.

Ἡ αὐξουσα φήμῃ τῶν τῆς Ἀνατολῆς ταπήτων οὐκ ὀλίγην ἐξασκεῖ ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ ἐπαρκέσαι εἰς τὰς γινόμενας αἰτήσεις, αἱ ἐργάτιδες ἐργάζονται ταχύτερον καὶ μεθ' ἥττονος προσοχῆς, χρησιμοποιοῦσι τεχνητὰ χρώματα καὶ ἐκτιθέασιν τοὺς τάπητας εἰς τὸν καπνόν. Τὰ σχέδια τῶν ἀρχαίων ταπήτων εἰσὶν ἐν γένει ἀσυγκρίτως πλουσιώτερα τῶν νεωτέρων· τὸ ἐν αὐτοῖς χρησιμοποιοῦμενον ἔριον ἥτο καλλιτέρας ποιότητος καὶ συχνάκις ἀνάμικτον μετὰ μετάξης· πολυαριθμότεροι δὲ κατασκευάζοντο τάπητες ἐκ καθαρᾶς μετάξης, ἀπαιτοῦντες πολλὰς περιδότερας προσοχὴν καὶ χρόνον παρὰ οἱ ἐξ ἔριου. Μετάξινοι τοιοῦτοι παρετηρήθησαν ὑπὸ τοῦ περινητοῦ ἐν ὁλίγῳ ὅλως καταστάσει, ἅτε ἀριθμοῦντες βίον ἐπέκεινα τῶν 50 ἐτῶν ἀπὸ τῆς κατασκευῆς, καὶ ὅμως ἡδυνάτο τις νὰ θαυμάσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν ἀπαράμεικτον ποικιλίαν τῶν σχεδίων καὶ τὴν ἀπαλότητα τοῦ ὑφάσματος, ὅπερ ὡς πρὸς τὴν στιλπνότητα καὶ τὴν λεπτότητα ὑπερέβαινε τὰ χνοῶδη τοιαῦτα (peluches) τῶν τῆς Εὐρώπης ἐπιδεξίων βιομηχάνων. Ἡ κατασκευὴ παραπλησίον ἀριστοτεχνικῶν ἀπῆται ἐργασίαν πολλῶν ἐτῶν, ἡ δὲ τιμὴ αὐτῶν δύναται νὰ συγκριθῇ πρὸς τὴν τῶν λαμπροτέρων εἰκόνων· καὶ διατίθῃ· Ἡ ταπηνουργία εἶναι τέχνη ἀνάλογος πρὸς τὰς πλαστικὰς τέχνας· εἶναι ἡ ἐξόχως ἀνατολικὴ τέχνη, ἡ τέχνη τῶν ἡμιπεπολιτισμένων Ἀνατολιτῶν τῶν ἀκαλλιεργήτων ἐρημιῶν καὶ τῶν ἀπεξηραμένων στεππῶν.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

Ὁ ἄνθρωπος κατὰ Σουρῆν.—Ἐκ τῆς νέας συλλογῆς τῶν ποιημάτων τοῦ χαριστάτου σατυρικοῦ ποιητοῦ Γεωργίου Σουρῆ ἀποσπῶμεν τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον **Ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ ζῶα**, ἔχον ὧδε :

Καὶ τ' εἶσαι, ἄνθρωπε μωρέ, ποῦ φλυαρεῖς ἐμπρός μου,
ἂν μὲ τὰ ζῶα τὰ λοιπὰ παραβλήθῃς τοῦ κόσμου ;

Ἐχει τὴν χαίτην λιονταριοῦ καὶ τὸ κεντρὶ τῆς σφίγκας,
ἔχεις πτερὰ τοῦ παγониоῦ καὶ τοῦ στρουθοκαμήλου,
ἡ τοῦ προβάτου τὸ μαλλί, τὸ γάλα τῆς κατσίκας,
τὰ δόντια τοῦ ἐλέφαντος, τὸ στόμα κροκοδείλου ;